

František Fajtl

Nedlouho po druhé světové válce se k moci v Československu dostali komunisté. Na členy armády byl veden politický tlak z východu, kdo vsadil na komunismus, byl zvýhodněn. Po „vítězném únoru“ proběhli v důstojnickém sboru čistky. Letci, kteří sloužili u Královského britského letectva-RAF byli označeni jako nespolehliví. Život v Československu se pro ně stal velmi obtížným. Někteří zvolili útěk do exilu. Ti kteří zůstali byli režimem pronásledováni, vězněni a byl jim znemožňován normální život. Mezi ně patří i František Fajtl. Místo ocenění a uznání hrdinství a statečnosti za Druhé světové války byl komunistickým režimem vězněn v podstatě jen za to, že sloužil v RAF a dlouho mu nebyl umožněn normální život.

František Fajtl se narodil 20. srpna 1912 v Doníně u Loun. Od dětství byl vychováván v duchu vlastenectví a poslušnosti, byl aktivním členem Sokola. Vystudoval obchodní akademii, poté nastoupil na vojnu, po níž složil přijímací zkoušky na Vojenskou akademii v Hranicích na Moravě. Od druhého ročníku začal studovat letectví v Prostějově a v roce 1935 ukončil akademii v hodnosti poručík pilot. Nastoupil k leteckému pluku v Přerově, kde se musel v březnu 1939 zúčastnit předání letiště německým okupantům. Po okupaci byl z armády vyloučen a rozhodl se ilegálně přejít do Polska. Zde měl být odvelen do cizinecké legie v Africe, po vypuknutí 2. světové války však odešel bojovat do Francie. Prošel výcvikem v Chartres, bojoval nad Lyonem i Paříží. Po porážce Francie odešel do Anglie, kde byl nasazen v bitvě o Británii. Zde se jako první Čechoslovák stal velitelem britské perutě (č.122). V květnu 1942 byl nad Francií sestřelen, podařilo se mu však uprchnout do Španělska, kde byl krátce vězněn. Po návratu do Anglie se stal velitelem 313. československé stíhací perutě. Počátkem roku 1944 byl v rámci spojenecké pomoci vyslán jako velitel dvaceti stíhačů do SSSR. Jeho jednotka byla určena na podporu Slovenského národního povstání. Po porážce SNP Fajtl pokračoval v boji na východní frontě, konec války jej zastihl v Polsku.

Brzy po válce byl nejdříve zbaven hodnosti a v lednu 1950 byl zatčen a bez soudu zavřen do vězení na hradě Mírov. Původně dostal šest měsíců. Ale po šesti měsících nenastala žádná změna. Nakonec byl ve vězení rok a půl. Způsob jakým se tu chovali bachaři k vězňům byl otřesný a brutální. Ale naopak jak se k sobě chovali vojáci-vězni, byl asi velmi dobrý a díky přátelství z dřívějšího a společným zážitkům si vězňové vzájemně ulehčovali. Po zrušení tábora nucených prací v červenci 1951 se snažil získat práci, ale dlouho se mu to nedařilo, protože se hodně podnikatelů bálo zaměstnat poznamenaného člověka a na letišti, na dráze a v některých továrnách pracovat nesměl vůbec. Nakonec dostal práci ve stavební firmě Betona Louny. V roce 1964 je částečně rehabilitován, je povýšen na plukovníka v záloze a 4 roky zaměstnán ve státní letecké moci. Roku 1990 byl prezidentem Václavem Havlem povýšen na generálmajora ve výslužbě a vyznamenán řádem generála M. R. Štefánika. V roce 2002 byl povýšen do nejvyšší hodnosti generálporučík.

Zpracovala: Markéta Chlebovská, 5. A